

Filmklub - Angyalszív

2011 december 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Különös egy film a régi szép idők?l. Sem a történet, sem a megvalósítás nem hétköznapi, mégsem lett bel?le nagy durranás. Azt hiszem nem ok nélkül. Mert olyan vegyes felvágotról van szó, amiben szépség és a szörny?ség aránytalanul váltogatják egymást, inkább az utóbbi javára.

Kicsit sok a hulla, a vér, a gyilkosság, és kevés a rejtély ahhoz, hogy igazán izgalmas film szülessen, mégis, határozottan van benne valami. Azt mondanám, bizarr, egyedi, sötét stílusa meg tudja fogni a nézőt, még akkor is, ha tucatnyi hasonló alkotás készült már előtte is, utána is.

A fekete mágiát talán nem kellett volna annyira erőltetni, mert nekem sok a tyúkból, vuduból, pentagramból, és más nyalánkságokból, valamint a mocsárvidéki négerek kultikus táncát is enyhén szólva röhejesnek tartom, viszont ami jó benne, az nagyon jó.

Ott vannak például a szereplők.

Mickey Rourke remekül hozza a lecsúszott detektív figurát, a maga kopottas kabátjával, elmaradhatatlan cigarettájával, s a nők iránti olthatatlan vágyaival, azaz megtölti a rá bízott sablont élettel.

Egészen más Robert de Niro, aki Louis Chypre urat jeleníti meg (-Micsoda olcsó szóvicc!) a maga rendhagyó felfogásában, szarvak és paták nélkül, gonoszabban, mint maga a fésátán. Alakítása alighanem pályája egyik csúcsa, aki csak látta egykönnyen nem felejtí el hosszú haját, hegyes körmeit, férfi eleganciáját, választékos modorát, kíméletlen érzéketlenségét.

Kettejük fura kapcsolata, angyal és ördög vetélkedése adja a film zamatát, azt a szálát, amit komolyabban kidolgozva akár nagy filmet is kaphattunk volna a történetből, így azonban, érzésem szerint be kell érniünk egy szimplán érdekes darabbal. A párbeszédék jók, mondatai ütősek, frappánsak, elgondolkodtatnak, de a cselekmény gyors folyása nem ad időt az elmélyültebb emésztésnek. Amerre csak megfordul hűsünk egy holttest marad utána, majd újabb és újabb nyomok jönnek, újabb és újabb történések, kevés a holtidő, kevés a beszédes képsor.

Szerencsére azért ez utóbbiakra is vannak példák, lásd Epiphany hajmosása, a ventilátorpörgés, illetve a Coney Islandon forgatott epizód. Itt van a film egyik gyöngyszeme, egy dialógus Angel, és a napozószékben ülő Izzy között.

Ez üt. Márcsak azért is, mert semmi köze a filmhez. Csak úgy ott van, és kész. Nem idézem, érdemes megnézni. Érdekességét a már említetteken kívül a rendhagyó helyszínválasztás is adja. Az ötvenes években New Orleans feketék lakta negyedébe nem szokták fehérek betenni a lábukat, ahogy azt a filmben is láthatjuk, még a buszon is külön helyeken ültek. De Angel barátunk fütyül erre, besétál a feketékkel dugig tömött jazz-bárba, játszik a fekete kiskgyerekekkel, méltatja a fekete leányanya szépségét, majd szeretkezik vele, vagyis egy rakás szokatlan, illetlen dolgot csinál, és ez bizony fura.

A legfurább persze, hogy ezeknél sokkal irrelevantebb dolgai is vannak, de azokra nem térnek ki, hiszen sokat elárulna a cselekmény végkifejletéből. Úgy gondolom a befejezés nem rossz, sokkal jobb egy happy endnél, vagy egy nesze semmi fogd meg jól végnél, és a záporos?, meg a lefelé tartó lift is különösen tetszik.

Jó még a zene, főleg a Trevor Jones féle baljós soundtrack, de a Courtney Pine szaxofonjátéka is nagyon ott van. Végül jegyezzük meg egy bizonyos Michael Seresin nevét. Volt a film vezető operatőre, és valahol a lelke is, az a ajtócsapódásai, ablakvillanásai, árnyékai, füstjei, macskái, valamint szépen fotografált arcai jelentik az egyik legnagyobb élményt a filmmel kapcsolatban.

<http://ttbirodalom.blogspot.com/>

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

